

Jaume Montaña Carrera
Sacerdot

ha celebrat el 50è aniversari
de la seva Ordenació Sacerdotal
a la Parròquia de la
Mare de Déu del Carme
el 30 de març de 2014

“Que el Senyor et beneeixi i et guardi
Que et faci veure la claror
de la seva mirada i s’apiadi de tu.
Que Ell et doni la pau.” (Nm 6,24)

Entre el soroll i la pressa fes el teu camí
sense oblidar que el silenci és pau.
Mentre puguis i sense abaixar el cap,
sigues amic de tothom.
Digues la teva veritat sense córrer
i que tothom l'entengui.
Escolta els altres encara que siguin pesats
i una colla d'ignorants: ells també tenen quelcom a dir.
No et comparis amb els altres:
podries sortir-ne bufat o amargat,
perquè un altre sempre pot ser més bo o menys bo que tu.
Alegra't dels teus èxits
i no t'encaparris pels teus fracassos.
Estima la feina que fas per senzilla que sigui:
és una riquesa concreta en un món de vaguetats.
Mira bé el que fas, perquè el món és enganyós:
però no oblidis tampoc que hi ha molta gent bona
que lluiten per un ideal,
i que hi ha més herois del que penses.
Sigues sincer i no fingeixis l'amistat;
no tractis l'amor amb cinisme,
puix que, malgrat el que et pugui venir i els desenganys,
l'amor toma a néixer, com l'herba que trepitges.
Inclina't davant l'inevitable pas dels anys
sense enyorar la joventut i els seus gustos.
Convenç-te que hom no es fa fort en un dia
i no et deixis portar per les quimeres
que només cansen i et deixen arraconat.
Més enllà de tota austeritat,
sigues bo amb tu mateix.
Tu ets tan fill com els arbres i els estels.
Hi tens un lloc en aquest món.
Encara que no t'ho creguis,
l'univers fa camí endavant.
Tingues pau amb Déu, sigui qui sigui per a tu,
i fent la feina i esperant en el soroll i la confusió, no perdís la pau.
Malgrat les vilanies, les dificultats i els somnis escapçats,
la vida és bella.
No ho oblidis i seràs feliç.

Poema trobat a l'església de St. Pau a Baltimore, l'any 1693